

प्रकाशितः । अथवादिकसंज्ञानामदानामपकत्वम् ।
कन्धसोदपण्यन्तः पद्मं कोषो यथाक्रमम् । ब्रह्मक्षत्रिय
विष्टयूद्जातीनां संप्रकाशितः । गजादियुक्ता मा
प्रोक्ता जयन्ती सर्वमङ्गला । गजो हंसादिभ्युक्तो राज्ञां
सेवात्मङ्गला । हंसः कैकी शुकचापो ब्रह्मादीनां
यथाक्रमम् । चामरादिसमायुक्ता मा श्रेया सर्ववु-
द्धिदा । चामरश्चपपद्माणि चित्रपङ्क्तं तथा सितम् ।
चतुर्थीं वेदनयनपक्षेन्दुर्गणितक्रमात् । तदप्ये यदि
विन्यस्तं पताका द्वितीया भवेत् । इयं हि सर्वभोगदा
वताका चक्रवर्त्तिनः । तदर्थः पूर्ववज्ज्जेयः प्रमाणं
विधिवोधितम् । कनकं रजतं ताम्रं नामाधातुभयं
क्रमात् । कुम्भादिकं प्रयंसन्ति पताकाये मङ्गीभुजाम् ।
तत्रापि रत्नविन्यासो विधेयो राजतक्रमः । चतुर्भि-
र्भकरास्याद्यैर्युक्ता चेत् सर्वसिद्धिदा । तदा त्रैयस्करी-
नाम सा पताका विजायते । मकरोऽथ गजः सिंहो
व्याघ्रो याजी ऋगः शुकः । शुकश्चेति सप्तहिंसमादि-
त्यादिदशाभुजाम् । इति प्रोक्तः पताकानां निययः
शुचिभीभुजाम् ।

देवादिप्रतिष्ठापनसमयपान्तगतध्वजमहाध्वजयोर्ल-
जणादिकं कुण्डलकं उक्तं यथा “ध्वजान् द्विहस्ताय-
तिकांश्च पञ्चहस्तान् सपीतारुणलण्णीलान् । श्वेतासि-
तश्वेतं सतान् दिगोश्वाजान् वहेत् दिक्करवंशशीर्षे”
भू० । “ध्वजान् द्विहस्तमितायामान् पञ्चहस्तदीपान्
पीतारुणलण्णीलश्वेतलण्णीलश्वेतान् गैरिकादिनिखि-
तदिक्पालवाहनान् दशहस्तवंगमस्तके योजितान् “हस्त-
हयनिखातीष ध्वजांस्तथा अपि पूर्वतः” इति वक्ष्य-
माणत्वात् । प्राच्यार्द्रितः वहेद्भारयेदिति व्याख्या ।
प्रतिष्ठापारसंयुक्ते “भोतगत्तादिवर्णाय पञ्चहस्ताध्वजाः
स्युताः । द्विपञ्चहस्तदीपान् वंशजैः संयुता मताः”
इति । क्रियासारे “मातङ्गवस्तमहिषान् सिंहमत्स्यैश्च
वाजिनः । हृषं च यथान्याय ध्वजमध्ये क्रमाज्जिखेत्”
पञ्चमंगं निखनेदिति । यस्मिन्ने दोषः पञ्चरात्रे “चि-
न्यन्यसुरत्रेण ध्वजहीनं सुरालयम् । ध्वजेन रक्षितं
ब्रह्मण्यप्यत्र तु दृष्टा भवेत् । पूजायगादिकं सर्वं
जपाद्य यत्कृतं बुधैरिति ध्वजारोपणफलं तन्मैव
“यं कृत्वा पुरुषः सन्धक् समस्तफलमाप्नुवादिती” । अथ
वताकानि वेश्नेन महाध्वजानि वेश्नेन च नवमकुण्डपताका
निवेशन तत्प्रोक्तं यथा लोकेशवर्णास्तयुताः पताकाः

शैवेन्दुदैर्घ्यायतिकाश्च मध्ये । चित्रं ध्वजं दिक्करदैर्घ्य-
वंगलिदोक्तं प्रान्तगकिङ्किणीकम् । श्वेतां च नवमीं
पूर्वशान्दीर्मध्यतो बुधः । विन्यसेत्तु पताकां च ध्वजांस्तथा
अपि पूर्वतः” इ० “लोकेशानां लोकपालानां ये वर्णाः
पीतादयः पूर्वलोकोक्ताः गैरिकादिनिखितयज्जुशक्ति-
दण्डसङ्कटपाशाङ्कुशगदात्रिभूतानि तैर्युताः सप्तहस्त-
दीपान् एकहस्तविस्तृताः पताका दशहस्तवंगशीर्षगाः ।
चित्रं ध्वजं त्रिहस्तविस्तृतं प्रान्ते वर्त्तमानकिङ्किणी-
कं शीर्षे चामरं दशहस्तदैर्घ्यं वंगश्च तादृशं तं
मध्ये विन्यसेत् । पूर्वादितः पताकाश्च विन्यसेदित्युत्तर-
लोकेनान्वयः । नवमीं पताकां पर्वशान्दीर्मध्ये श्वेतां
तादृशीमेवाचार्यकुण्डो विन्यसेत् ध्वजांस्तथा अपि पता-
काश्च पूर्वादिक्रमेण भूमौ पञ्चांगरोपणेन विन्यसेदिति” ।
“इयशीर्षपञ्चरालम् । “ध्वजवंगः प्रकर्त्तव्यो निर्गन्धः
सगुणो हृद्गः । तद्द्वैतं ताम्रजं चक्रं स्रज्जं कुर्यादु-
द्विजोत्तमः । प्राचादस्य च विस्तारो मानं दण्डस्य
कीर्त्तितम् । ध्वजयष्टिर्देवदण्डे रेणान्यां दिशि देशिकैः ।
स्वापनीयाय वायव्ये सामन्तं ध्वजमुच्यते । पट्टकापीस-
क्षीमाद्यैर्ध्वजं कुर्यात् सुगोभनम् । एकत्रणे विचित्रं
वा घण्टाचामरभूषितम् । किङ्किणीजालकोपेतं
बहिर्पलविभूषितम् । युक्तादिवर्णैर्विप्रादिक्रमादा का-
रयेत् ध्वजम् । दण्डाग्राद्वरणं यावत् हस्तैकं
विस्तरेण तु । महाध्वजान् विख्यातं सर्वकामप्रदं
शुभम् । ध्वजेन रक्षितो विप्रः प्राचादस्तु दृष्टा भवेत् ।
पूजाहोमादिकं सर्वं जपाद्यं यत्कृतं नरैः । शिव-
सर्वस्वे “देवेभ्यश्च दण्डं दद्याद्वाहनैरुपशोभितम् ।
तरङ्गमेव सूर्यस्य हरस्य दृषचिह्नितम् । विष्णवे गरु-
डाङ्गुलं दुर्गायै सिंहचिह्नितम् । कार्यं ध्वजपताकाश्च
अन्यथा न कथञ्चन” । वज्रि० पु० ५६ख० । “प्राचादस्य
तु विस्तारो मानं दण्डस्य कीर्त्तितम् । शिखराङ्गेन वा
कुर्यात् तनीबाङ्गेन वा पुनः । द्वारशालादिगुणितं
दण्डं वा परिकल्पयेत् । ध्वजयष्टिर्देवदण्डे रेणान्यां
यावदेव यथा । नानावर्णं ध्वजं कुर्याद्विचित्रं चैकवर्ण-
कम् । घण्टाचामरकिङ्किण्या भूषितं पापनाशनम् ।
दण्डाग्राद्वरणं यावत् हस्तैकं विस्तरेण तु” । इन्द्र-
ध्वजगवदे तज्जलणं दृश्यम् । हेमचन्द्रे पूर्वदिग्दण्डे
इत्यर्थोक्तिः ध्वजसंस्कृत्यायस्य पूर्वदिक्स्थितत्वाभिप्रा-
येण” इति दण्डवद्दे २६३५ इ० “ध्वजो यमो हरिः च